

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نېاشد تن من مېباد
بدین بوم و برزنده یک تن مېباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم
از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

نویسنده: ولانتین واسیلکو
برگردان از: حمید محوی
۲۳ سپتمبر ۲۰۱۴

J-31 چینی علیه F-35 امریکائی

(۷۵ فروند جی ۳۱ برای ایران ؟)

روسیه مایل است چین را تشویق کند که هواپیمای J-31 را برای صادرات آماده سازد، به طوری که در پیوند با هواپیمای سوخو T-50 با هواپیمای گران قیمت F-35 رقابت کند.

چین با ۵۸۰ هواپیمای نسل چهارم از مشتقات Su-27SK / Su-30 MKK (J-11 و J-16) و J-10... برتری هوایی خود را تضمین می کند. در حالی که کوریای جنوبی و جاپان، هر دو با هم، دارای ۵۹۰ هواپیما هستند که در مقایسه با چین از اویونیک برتر و سلاح برتر برخوردار می باشند. به این مجموعه باید ۲۶۰ هواپیمای امریکائی را بیفزاییم که در این دو کشور و یا روی دو ناو هواپیمابر از هفتمین ناوگان ایالات متحده پارک شده است. علاوه بر این کوریای جنوبی و جاپان ۴۰ و ۵۰ هواپیمای رادار گریز F-35 سفارش داده اند.

از سوی دیگر صنایع هوایی هند در حال کسب فن آوری هواپیمای رادار گریز روسی سوخو T-50 است که با نام HAL FGFA (۲۵۰ تا ۲۸۰ فروند) ساخته خواهد شد. به همین علت، در ماه های گذشته، روسیه بی سر و صدا فن آوری خودشان را برای پیشبرد و تسریع مراحل آزمایشی به چین منتقل کردند، تا چینی ها تولید پیش نمونه هواپیمای رادار گریز J-31 را فوراً فعال سازند. در سال های آینده، دست کم ۵۰۰ هواپیمای J-31 وارد خدمت به نیروی هوایی چین خواهد شد.

https://www.youtube.com/watch?feature=player_embedded&v=XknLwmqtjUs

برای جبران یکتا موتور نیرومند اف-۳۵ (Whitney F135 & Pratt با ۱۹۰۰۰ کیلوگرم-نیرو)، جی-۳۱ در حال حاضر مجهز به دو موتور WS-13 با ۸۷۰۰ کیلوگرم-نیرو است که چینی ها از طرح موتور روسی RD-93 که ۲۹ و ۳۵ میگ از آن استفاده می کند، کپی برداری کرده اند. برای رقابت با F-35 در بازار جهانی، چینی ها نیازمند بودند که روس ها لیسانس ساخت ساتورن ۱۱۷ اس (Saturne 117 S) که Su-35 از آن استفاده می کند را به آنها بدهند که خیلی قوی تر است، یعنی با ۱۵۸۰۰ کیلوگرم-نیرو (۱۵۰۰۰ kgf).

مگا پیمان نامه ۴۰۰ میلیارد دلاری که چین با روسیه به امضاء رساند، نشان داد که در تحمیل مجازات های غربی علیه روسیه، چین در کدام جبهه صف آرائی می کند. دو ابر قدرت جهانی با هم به توافق رسیده اند که در بازار صنایع هوایی با یک دیگر رقابت نکنند.

J-31 از دیدگاه اویونیک جایگزین فروتنانه ای است، ولی بهای آن معادل ۶۰٪ بهای F-35 امریکائی تمام می شود. هر دو هواپیما دو جایگاه در بدنه برای حمل دو موشک هوا به هوا میان برد دارند که می تواند گزینش های دیگری نیز داشته باشد، به عنوان مثال بمب. هر دو، دارای شش جایگاه بیرونی با قابلیت حداکثر ۶ تا ۸ تن می باشد.

ستراتژی مدیریت بازرگانی چین نیز برای فروش J-31 قابل توجه است. علاوه بر ۵۰۰ هواپیما برای نیروی هوایی چین، ۱۲۰ هواپیمای J-31 دیگر برای سه ناو هواپیمابر چینی در نظر گرفته شده است. ناو هواپیمابر چینی لیاونینگ Liaoning که در اصل واریاگ Variag نام داشته است، در حال حاضر دارای ۳۰ هواپیمای J-15 (مشابه Su-33) است و به عنوان ناو- مدرسه برای آموزش خلبانان روی ناو هواپیمابر به خدمت گرفته شده است. یک کپی بهینه سازی شده هم اکنون در کشتی سازی بندر دالیان Dalian دست ساخت است. سومین ناو هواپیمابر چینی نیز که خیلی بزرگتر است، در کشتی سازی شانگهای در دست ساخت می باشد.

https://www.youtube.com/watch?feature=player_embedded&v=6y4TnqcA0js

چین که در پایان همین سال به نخستین اقتصاد جهانی ارتقاء خواهد یافت، حاضر است به اندازه امریکائی ها در طرح رادار گریزی و در صنایع هوایی سرمایه گذاری کند، به ویژه به این علت که ۶۰۰ فروند هواپیمای J-31 برای صادرات پیشبینی شده است. بهای هواپیمای F-35 بیش از ۱۲۰ میلیون دالر است. با این قیمت، خارج از ایالات متحده، تنها کشورهای ثروتمند بین کشورهای عضو ناتو مانند ایتالیا، انگلستان، هالند، ناروی و ترکیه می توانند چنین هواپیمائی را خریداری کنند. اسپانیا، پرتغال و یونان با بحران اقتصادی شدید باید رویارویی کنند، و تمایلی برای خرید F-35 ندارند.

کشورهای سابقاً کمونیست که در همسایگی روسیه واقع شده اند، با توجه به این امر که وارد کشورهای عضو ناتو شده اند نمی توانند تصور چنین چیزی را به ذهنشان راه دهند، و ایالات متحده نیز به آنها اجازه نخواهد داد که هواپیمای چینی مشابه آن را خریداری کنند. از سال آینده روسیه به شکل گسترده ارتش خود را به هواپیمای رادار گریز T-Su 50 مسلح خواهد کرد که معادل F-22 است. Su T-50 نیز به اتحادیه کشورهای مستقل همسود صادر خواهد شد. اوکراین، گرجستان و مولداوی به اتحادیه اروپا پیوسته اند. در نتیجه، خلاف کشورهای سابقاً کمونیست، کشورهای غیر متعهد از آزادی انتخاب برخوردار خواهند بود و در فروش هواپیمای جنگی برای چین به عنوان هدف اقتصادی مطرح خواهند بود.

پاکستان، نزدیکترین همکار چین، اخیراً از خرید ۳۶ تا ۷۰ هواپیمای J-10 قطع نظر کرده است و خودش را برای خرید J-31 آماده می کند. از آنجائی که اسرائیل ۷۵ فروند F-35 سفارش داده است، اینگونه به نظر می رسد که ایران نیز خیلی علاقه مند است که همین تعداد ولی از نوع J-31 را خریداری کند. بین خریداران پتانسیل می توانیم از افریقای جنوبی (عضو بریکس مانند خود چین) نام ببریم که از خرید JAS-39 Gripen سوئدنی قطع نظر کرد.

آنگولا، دولتی با بالاترین رشد اقتصادی در جهان طی ده سال گذشته (۲۰٪ بین ۲۰۰۵-۲۰۰۷) به یمن نفت، گاز و الماس، از بانک پرتگالی اوراق بهادار خریداری کرد تا متروپل استعمارگر سابق را از ورشکستگی نجات دهد. آنگولا با طرح خرید ۱۲ فروند هواپیمای سوخو ۳۰ و ۷ فروند سوخو ۲۷ SM، ۱۵ فروند سوخو ۲۵ شروع کرد و برای خرید J-31 چینی پول کنار گذاشته است. با چنین طرح خریدی، تعادل نیروها در جنوب افریقا و غرب افریقا به ضرر استعمارگران قدیمی غربی در تغییر خواهد کرد.

مصر، کشوری که ایالات متحده کمک های سالانه نظامی اش را متوقف کرده است، به این معنا که مصر F-16 دریافت نخواهد کرد، و جمهوری آذربایجان که از چند سال پیش اضافه تولید گاز از منابع دریای مازندران داشته است، هر دو کشور با پاکستان مناسبات نزدیکی دارند و مایل به خرید هواپیمای چینی هستند. ونزوئلا با برزیل (یکی دیگر از کشورهای بریکس، سازنده چندین نوع هواپیمای امبرائر Embraer) نه تنها می خواهند هواپیمای J-31 را خریداری کنند، بلکه بر آن هستند تا لیسانس تولید آن را نیز خریداری کنند و با هواپیمای نظامی امریکا در بازار امریکای مرکزی و جنوبی وارد رقابت شوند.

منبع:

<http://www.mondialisation.ca/j-31-chinois-vs-f-35-americain/5402300>

گاهنامه هنر و مبارزه

۲۲ سپتامبر ۲۰۱۴

مرکز مطالعات جهانی سازی، ۱۶ سپتامبر ۲۰۱۴